

Меморіальну дошку пам'яті

Сергія Тарасюка відкрили у Вараші

Рік минув з того часу, як місто сколихнула сумна звістка. Захищаючи територіальну цілісність та незалежність нашої держави, 8 листопада 2015 року поблизу села Славне Донецької області отримав смертельне поранення Сергій Тарасюк. У п'ятницю, 11 листопада, у річницю його загибелі, на фасаді школи №5, де вчився юнак, відкрили та освятили меморіальну дошку пам'яті героя.

Подвір'я школи переповнене людьми. Тут вчителі, школярі, друзі та жителі міста, котрі прийшли віддати шану українському солдату, який, незважаючи на небезпеку, як і тисячі його побратимів, пішов воювати за свою землю.

-Він не був героєм, він просто любив своє місто, свою Україну. Віддав життя за те, щоб ми з вами могли радіти сходу і заходу сонця. Пам'ять про Сергія назавжди залишиться у наших серцях, цей хлопець стане взірцем патріотизму та відданості для підростаючого покоління, - зі вступним словом до присутніх звернувся директор школи Руслан Пашко.

Рік тому, за ініціативою педагогічного колективу розглядалось питання щодо перейменування школи на честь колишнього учня, однак ця ідея не була підтримана міською владою. Тому, аби увіковічнити пам'ять героя, вирішили встановити меморіальну дошку пам'яті. Реалізувати задум вдалося завдяки меценату, підприємцю Олександру Омельчуку, котрий взяв на себе усі витрати з виготовлення та транспортування. За що рідні висловлюють благодійнику безмежну подяку.

-Встановлення дошки стало несподіванкою для нас. Ми вдячні директору школи за його активність та небайдужість, всьому педагогічному колективу та волонтерам за всебічну підтримку. Жодного разу нам не відмовляли у допомозі, - каже мати покійного Сергія та вже крізь сльози продовжує. - Я дякую Богу, що у мене був такий син, він завжди зі мною. Приємно, що сьогодні, у річницю його загибелі, усі ці люди тут зібрались і разом з нами вшанували його пам'ять.

Дійсно, у школі про Сергія Тарасюка пам'ятають. У тісній класній кімнаті, де силами педагогів організований краєзнавчий музей, своє місце знайшов куточок героя. Тут зібрана історія життєвого шляху хлопця, світлини з дитинства, юнацтва, з років служби та з останніх днів життя... Сюди мати передала український стяг, розписаний хлопцями з частини, де служив Сергій. Посмертно юнаку присвоєно звання «Почесний громадянин міста».

Після лінійки-реквієму люди розійшлись кожен у своїх справах, але, повертаючись до школи чи проходячи повз, знову і знову, схилять голову перед тими, хто життя поклав, захищаючи рідну українську землю.

Тетяна АРСЕНТЬЄВА